

غزل شماره ۳۳۰

تو، بچو صبحی و من شمعِ خلوتِ سحر
تیمی کن و جان بین که چون همی سپرم

چنین که در دل من داغِ زلفِ سرکشِ توست
بنفشه زار شود تیرتم چو درگذرم

بر آستانِ مرادت گشاده ام در چشم
که یک نظر فکینی، خود فکندی از نظرم

چه شکر گویمت ای خیلِ غم، عَنَّاكَ الله
که روزِ بی کسی آخر نمی روی ز سرم

غلامِ مردمِ چشمم، که با سیاه دلی
هزار قطره بارِ دِردِ دلِ شمرم

به هر نظریّت ما جلوه می کند، لیکن
کس این کرشمه نیند که من همی نگرم

به خاکِ حافظ اگر یار بگذرد چون باد
ز شوق در دلِ آن سگنا کفنِ بدّم

تفسیر فال

فردی که در تنهایی به سر می‌برد، در واقع با چالش‌های فراوانی دست و پنجه نرم می‌کند. او ممکن است تنها کسی که در دلش جای دارد، احساسات و آرزوهای خودش باشد. این فرد ممکن است یار و دوستی نداشته باشد که بتواند در لحظات سخت زندگی کنارش باشد یا از غم‌ها و دردهایش آگاه شود. در چنین شرایطی، بسیار مهم است که مراقب نامحرمان و حسودانی باشید که ممکن است به حریم خصوصی شما تجاوز کنند. رازهای دلتان را نباید به سادگی با آنها در میان بگذارید، چراکه این اطلاعات ارزشمند می‌تواند به سلاخی بر علیه خودتان تبدیل شود و بر مشکلات شما بیافزاید. اگر نذری کرده‌اید، بهتر است بدانید که ادا کردن آن پس از رسیدن به حاجت‌هایتان نه تنها از نظر معنوی اهمیت بالایی دارد بلکه نشان‌دهنده قدردانی شما نسبت به نعماتی است که دریافت کرده‌اید. این عمل نه تنها موجب آرامش روحی شما خواهد شد بلکه ارتباط عمیق‌تری با دنیای اطراف ایجاد خواهد کرد. بنابراین توجه کنید که هر جا فرصت مناسبی برای تحقق وعده‌هایتان پیش آمد، آن را غنیمت بشمارید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)